

Köszöntjük dolgozóinkat a XXXVII. bányásznapon!

MECSEKI **VILÁG PROLETÁRJAI, BOYEBÖLJETEK!**

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VALLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XXIV. ÉVFOLYAM 17. SZÁM

ÁRA: 2,30 FORINT

1987. SZEPTEMBER 1.

Boldogságot, megbecsülést, jó szerencsét!

Bányásznapra köszöntő

A 37. bányásznapon tisztelettel és szeretettel köszöntjük a megyénkben dolgozó szénbányászokat, ércbányászokat, az aknamélyítőket, a bányászati üzemek valamennyi dolgozóját.

Baranyában több mint száz éve bányásznemzedékek munkáltak a föld mélyében rejlő kincsek kitermelésében. Bányászok, akik nehéz körülmények között hétköznap, de amikor a helyzet úgy kívánta, a munkaszüneti napokon is leszálltak azért, hogy az ország energia, a lakosság szénrel történő ellátása biztosított legyen. Ma őket ünnepelem.

A bányász munka megbecsülése társadalmi elismerésre készítette az 1950. november 26-i budapesti bányásztervezetlet résztvevőit, az élenjáró dolgozókat, a sztahanovistákat, az élmunkásokat, a bányászértelmiségieket, a vezető funkcionáriusokat, amikor kimondták azt, hogy minden év egy napja a bányászok napja legyen. Ezt a napot szeptember első vasárnapjára tették, adózva ezzel az 1919. szeptember 6-i tatabányai csendőrsortűz által elesett mártírok tiszteletének, emlékezetének.

A bányászat nemcsak nehéz szakma, foglalkozás, hanem hivatás is: küzdelem a természet kincseiért, magával a természettel a felszín alatt és a föld felett. Olyan küzdelem, amely minden tiszteletet megérdemel. Benne élet és halál, szerencse és szerencsétlenség drámai közelségben van egymással. Az ember erejét, esztét, valamennyi tulajdonságát próbára teszi, amikor a föld mélyébe indul. Ahogy a pécsi költő, Pál József írta bányászokhoz címzett versében:

„Mondják, faragatlanok vagyunk és nehéz fiúk és darabosak is — de hadd mondják, ugye fiúk, hisz nem oly egyszerű, se olyan puccos az a bál, ahol rafináltan rejtve a halál trombitál, míg fejtőkalapácsunk veri a taktust... hisz egy fázison ver szívünk nem vágyunk parttalanba a Végtelenség vagyunk része, s relatív nyugodalma apáink is azok voltak, kezük csákányt fogott nyomukra érve azt mondjuk: itt öreg, munka volt, s fejtőkalapácsunk nyomán ahány csille telik verítékünket kazánban szénünkkel tüzelik...”

Ma már korszerű berendezések, eszközök, pontos mérés segítik a bányászok munkáját, a tudomány és a technika sok új „szerszámot” adott kezükbe, melyekkel ezerméteres mélységekből is felszínre hozzák a szenet, az ércet. A korszerű technika eszközei sem tudják azonban helyettesíteni a bátorságot, a szolidaritást, a társak szeretetét, az élet küzdelmét. Ezen a napon tisztelgünk az emlékezés mécsesével azok előtt is, akik nem ünnepehetnek velünk, mert az emberi tudás és a technika kevésnek bizonyult életük megtartásához.

Továbbra is minden erővel azon leszünk, hogy még biztonságosabbá tegyük a föld mélyében végzett nélkülözhetetlen munkát. Az elmúlt években sok minden tör-

tént a mecseki medencében, a korszerűbb bányaművelés terén. Gondolunk itt arra, hogy a liászprogram bár lassabban, de tovább folyik. Új, nagy teljesítményű gépek kerültek beállításra. Jó ütemben halad a Mecseki Ércbányászati Vállalat V. sz. bányáüzemének beruházása, hogy csak néhány példát ragadjunk ki. Azt is tudjuk viszont, hogy sok még a tennivaló a nehéz fizikai munka gépekkel történő kiváltásában. Jogosak a bányászok ezt sürgető felvetései, kérései. Azt azonban látjuk, hogy e gondok gyorsabb ütemű megoldásában csak akkor tudunk előbbre menni, ha mindenütt, az egész társadalomban következetesebben, szervezettebben és hatékonyabban dolgozunk az MSZMP KB 1987. július 2-i ülésén elfogadott, a gazdasági és társadalmi kibontakoztatás programjainak megvalósításán. Tudjuk azt, hogy ez mindannyiunk számára nagy feladatot jelent, de csak ezek megvalósításával tudunk kilábolni a jelenlegi gazdasági nehézségeinkből. Az egész nemzet felémelkedését szolgáló program megvalósításában feltétlenül számíthatunk a bányászok cselekvő aktivitására, részvételére. Számítunk azért, mert a mecseki bányászat történelme egybeesik a munkásosztály kialakulásával.

1945 óta sok minden megváltozott hazánkban. A nagy társadalmi átalakulásban, a szocialista építőmunkában a bányászok mindig az élen jártak. Így van ez napjainkban is. Ezt bizonyítja többek között az is, hogy a Mecseki Szénbányák, a Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozói teljesítették első féléves terveiket. Ez komoly feladatot jelentett számukra, esetenként vállalták a szabadnapokon történő munkát is. Megyénk mindig számított és számíthat a bányászok munkájára nem csak a termelésben, hanem az élet más területein is. A szocialista brigádok anyagi és munkafelajánlásukkal segítettek volt, idős, jelenleg nyugdíjas szaktársaik életének szebbé tételét, iskolák, óvodák, kórházak új berendezésekkel, felszerelésekkel történő gazdagodását, gyarapodását. A bányászok mindig példát mutattak és mutatnak ma is a közélet különböző fórumain, amelyeken határozottan képviselik szakmájuk, munkatársaik érdekeit. Szükség van erre, mert a bányászok nehéz éveket élt át a közelmúltban. Ma már magabiztosan tudjuk azt mondani, hogy a mecseki szénre, az uránérre népgazdaságunknak továbbra is szüksége van és hosszú távon számol a bányászattal. Jó tudni azt ma, amikor az ipar szerkezeti átalakítása népgazdaságunkban előtérbe kerül, hogy megyénk vezető iparágzatának, a bányászatnak biztos jövője van. Ez a biztonság, a jövő távlati olyan erőforrást jelenthet, amely segítheti leküzdeni az átmeneti nehézségeket, esetenként a jogos túrelmetlenséget. Az elmúlt évek hagyományai alapján elmondható, hogy a bányásznapon a bányászokkal együtt ünnepelem megyénk más ágazataiban foglalkoztatottak is. A bányásznap rendezvények megyei ünnepséggé váltak és ez így van jól. Éppen ezért tolmá-

Tisztelet a szocialista munka-verseny élenjáróinak

II. sz. bányáüzem: 14-es szocialista brigád, vezetője: Gál György; 552-es szocialista brigád, vezetője: Antal Endre; 567-es szocialista brigád, vezetője: Csiki László; 506-os szocialista brigád, vezetője: Ádám Ferenc; 507-es szocialista brigád, vezetője: Marián János; 507-es szocialista brigád, vezetője: Kiss László; Petőfi gépész szocialista brigád, vezetője: Szekeres Ferenc.

III. sz. bányáüzem: 21-es szocialista brigád, vezetője: Simon Sándor; 2-es szocialista brigád, vezetője: Rácz Károly; 42-es szocialista brigád, vezetője: Simon András; 34-es szocialista brigád, vezetője: Turcsi István; 27-es szocialista brigád, vezetője: Katona Zoltán; Eötvös Loránd GHH-ás szocialista brigád, vezetője: Nagy Dezső; Hunyadi szállítási szocialista brigád, vezetője: Horváth Mihály; Farkas Bertalan torkrétozó szocialista brigád, vezetője: Bolyós Béla; Bányafúrás PH—V szocialista brigád, vezetője: Hirth László.

IV. sz. bányáüzem: 13-as

szocialista brigád, vezetője: Fekete Miklós; 23-as szocialista brigád, vezetője: Szabó László; 12-es szocialista brigád, vezetője: Hegedűs György; 41-es szocialista brigád, vezetője: András Gyula; 50-es szocialista brigád, vezetője: Klovár Ferenc; B3-as szocialista brigád, vezetője: Tóth Béla; B4-es szocialista brigád, vezetője: Futó Illés; 200-as szocialista brigád, vezetője: Hajnal Emil.

Szolgáltató üzem: József Attila szocialista brigád, vezetője: Ughy József; Kandó Kálmán szocialista brigád, vezetője: Kónya László; Zalka Máté szocialista brigád, vezetője: Bolvári György.

Ércdúsító üzem: Hökőzpont szocialista brigád, vezetője: Emődi Géza; Zrínyi szocialista brigád, vezetője: Hajdú Péter; dr. Münich Ferenc szocialista brigád, vezetője: Böngyik Péter.

Kutató-mélyfúró üzem: M—12-es szocialista brigád, vezetője: Bóka János; Gagarin szocialista brigád, vezetője: Magyar István; Komarov szocialista brigád, vezetője: Balázs József.

Kutató-fejlesztő üzem: Latinka Sándor szocialista brigád, vezetője: Höhn Zoltán; Puskás Tivadar szocialista brigád, vezetője: Komlósi Ernő; Petőfi szocialista brigád, vezetője: Vancsura László.

Anyag- és áruforgalmi főosztály: Petőfi Sándor szocialista brigád, vezetője: Dián György; Mecsek szocialista brigád, vezetője: Kollár István; dr. Csanádi Gy. szocialista brigád, vezetője: Horváth László.

csoljuk az ünnepen valamennyi más szakma üdvözlését, jó kívánságait.

Ünnepelem vidáman, jó kedvvel családjaik, barátai körében. Kívánjuk azt, hogy az ünnepelt követően újabb eredményeket és sikereket érjenek el a munka frontján. Kérjük, hogy a szakmai összetartás, a szolidaritás legszebb hagyományait adják tovább gazdag tapasztalataikkal és ismereteikkel együtt az új generációnak. Kívánjuk, hogy életüket boldogság, megbecsülés és szerencse kísérje, helytállásukat kisebb közösségük és nagyközösségünk: a HAZA méltóképpen értékelje.

Neubauer József
SZMT vezető titkár

Szemléleti, akarati egységben a KB július 2-i határozat végrehajtásáért!

Marosán György, a IV. sz. bányáüzem 71-es sz. csapatának tagjaival.

Dr. Dányi Pál, az MSZMP Baranya Megyei Bizottságának első titkára a III. sz. bányáüzem dolgozóival.

Teljesítettük éves tervünk időarányos célkitűzéseit

Termelési feladataink az együttes ülés napirendjén

A tervteljesítés rendkívüli erőfeszítéseket igényel

Szigorúbb munkafegyelemmel, gazdaságosabban

Augusztus 27-én, a III. sz. bányüzemben tett bányajárást követően a vállalati szakszervezeti és párt-végrehajtó bizottság kihelyezett együttes ülésen tárgyalta a MÉV 1987. évi termelési, gazdálkodási tervének időarányos teljesítéséről szóló beszámolót, illetve az ezzel kapcsolatos további feladatokat.

Szomolányi Gyula vezérigazgató-helyettes előterjesztésében kiemelte, hogy az első féléves, feszített ütemű munkavégzésünk a kedvezően alakult vājvégi létszám, a műszakgazdálkodásban alkalmazott anyagi ösztönzési rendszer, valamint vállalatunk gazdálkodási helyzetének javítására kidolgozott intézkedési tervünkben foglaltak következetes végrehajtásának eredményeként legfontosabb feladatainkat teljesítettük.

Ugyanakkor az első féléves eredményes termelési és gazdálkodási tevékenységünkkel szerzett kedvező helyzetünket, egyrészt a júliusi hónap törvényszerűen várható nagyarányú szabadágolása, másrészt a vājvégiek áthúzó katonai szolgálata következtében a bányüzemi termelés területén, teljesen elvesztettük.

Földtani kutatást a lelőhelyen, a magyarürögi érces terület határának pontosítására, a megkutatottság fokának növelésére, valamint a bányüzemi ércesedés kiterjedésének tisztázására végeztünk. A geológiai kutatás mellett a bérfürás aránya az első negyedéves, viszonylag alacsony szintről megemelkedett és a harmadik negyedéves tovább emelkedik. A bérfürásnál a munkaszervezés eredményeképpen a teljesítmények megnöttek.

Kiegészítő tevékenységünk fejlesztésére folyamatos figyelmet fordítottunk, amely a vállalati eredményeket kedvezően befolyásolta.

Anyagellátásunk az elmúlt hónapokban kisebb fennakadások ellenére — a konvertibilis valutáért beszerezhető gépek és alkatrészek kivételével — elfogadhatónak mondható. Az e téren jelentkező gondok alapja az, hogy bányászati tevékenységünk egy jelentős részét nyugati gépekkel (önjáró technikával) végezzük. E gépek pótlása és alkatrészellátás — dollár hiányában — veszélyezteti feladataink végrehajtását.

Beruházási munkánkat az év első hét hónapjában is az V. sz. bányüzem állami nagyberuházásának a kivitelezése és az EDÜ rekonstrukciója határozta meg.

Műszaki-fejlesztési tevékenységünk súlypontját továbbra is egyes bányászati kérdések, valamint az ércfeldolgozás technológiai fejlesztése képezte.

A bányaművelés mélyülése miatt igen fontos feladatunknak tekintettük a közetmechanikai, klimatizálási és szellőztetési vizsgálatok végzését és ezen keresztül a munkakörülmények javítását.

Létszámunkat ez évben összességében csökkenteni kívánjuk a vājvégi létszám egyidejű növelése mellett.

Tervünk legkritikusabb mutatói a költséggazdálkodás terén jelentkeznek. A múlt évi tényköltséghez képest egyrészt az árszínvonal-emelkedés, másrészt a bányaművelési viszonyok változása, illetve az értécsökkenési leírás, a bankamat és egyéb tényezők növekedése jelentős többletköltséget idézett elő. E többletköltség fedezete felettes szerveink részéről nem biztosított. Ezért a többletköltség mintegy 60 százalékát gazdálkodási feladatként tervesítettük. A fennmaradó hányad reális tervezhetőségét nem látjuk.

Ezen összeget a veszteséges gazdálkodás elkerülése végett a rendelkezésre álló szűk anyagi ösztönzési lehetőség keretében további költségcsökkentési feladatként irányoztuk elő.

Az év hátralevő részében a veszteséges gazdálkodás elkerülésére tett intézkedések végrehajtásához rendkívüli erőfeszítésre, szigorú munkafegyelemre, erőnk racionális felhasználására lesz szükség. Csak így valósítjuk meg éves célkitűzéseinket.

Köszöntjük a törzsgárdát!

A 37. bányásznap alkalmából — a törzsgárda-szabályzat szerint — egyszeri pénzjutalomban részesülnek a vállalati törzsgárda tagjai. A szabályzat lehetőséget ad, hogy a 20 éves föld alatti, illetve a 25 éves külszíni dolgozók az egyszeri pénzjutalom terhére aranygyűrűt igényeljenek. Az alábbiakban közöljük a föld alatti 20 és a külszíni 25 éves törzsgárdatagok névsorát.

II. sz. bányauzem: Almási József v. v. Balogh István robbantómester, Bánszki Pál robbantómester, Bányai István v. v. Czier Imre portás, Csordás József v. v. Csóka Géza aknász, Dimák István szállítógépész, Dudás Vince v. v. Elek Imre aknász, Farkas Gábor föld alatti villanyszerelő, Filus Károly aknász, Finta Dénes föld alatti anyagkiadó, Hencz László aknász, Henez Béla v. v. Hodován István v. v. Imre Gyula csatlós, Karcsa Sándor fenntartó v. v. Kender László operátor, Kerbolt József mozdonyvezető, Kiss László (41) mozdonyvezető, Kriston István v. v. Krug Jenő v. v. dr. Lábán János főkönyvelő, Marián Ferenc lakatos, Méhész István külszíni segédmunkás, Mihály János mozdonyvezető, Molnár János fűrőmester, Nagy Ferenc fűrőmester, Nagy József (47) v. v. Németh Ilés v. v. Orsós Imre külszíni segédmunkás, Orsós József külszíni szállítócsillós, Ötvös István villanyszerelő, Palkó Gáspár v. v. Píocza László külszíni támjavító, Prokop András v. v. Salamón Lajos robbantómester, dr. Tisza István főmérnök, Tóth István (39) akkutöltő, Varga István (42) aknász, Varga Tibor külszíni szállítócsillós, Vinczen Béla csatlós, Virág István portás, Wágner Géza lakatos.

III. sz. bányauzem: Ádám Károly biztonsági mérnök, Bacsó Gyula termelésirányító robbantómester, Bácskai István főcsatlós, Belvárdi József főkönyve-

lő-helyettes, Blaskó János v. v. Bozó József v. v. Czompa Sándor v. v. Csekő Imre robbantómester, Csete Zoltánné takarítónő, Dajka István segédv. v. Dani József föld alatti villanyszerelő, Dávid János segédv. v. Druzsán Imre csillós, Dravecz Károly v. v. Froló Sándor v. v. Fülöp Sándor v. v. Gajdacs Kálmán körletvezető-helyettes, Horváth József v. v. Horváth Lajos fenntartó v. v. Józsa Károly föld alatti lakatos, Kertész Ferenc v. v. Király György külszíni operátor, Kiss Károly v. v. Kiszely Béla szakvezető főaknász, Kőrök Miklós v. v. Kőrödi László vasútépítő csillós, Laskai László v. v. Lesnyik Gyula lakatos, Marton János termelésirányító robbantómester, Mérsáros István bányamérő, Nagy Ferenc fűrőmester, Nagy Károly v. v. Nagy Sándor aknász, Nádori János aknász, Papp Károly aknalakatos, Pásztor István főcsatlós, Pecsét József v. v. Petró György v. v. Rajna Lajos anyagirányító v. v. Riboczi István v. v. Ricza Jánosné b. csoportvezető, Simon József körletvezető-helyettes, Szabó Sándor külszíni anyagkiadó, Szakály Károly fűrőmester, Szegő Zsigmond v. v. Szöllösi István aknász, Takács Sándor fenntartó v. v. Tukora Andor fűrőmester, Vass János v. v. Vidák József fűrőmester, Volcsányi József főcsatlós, Zagyva Lajos norm.

IV. sz. bányauzem: Bogdán Imre mozdonyvezető, Bodog Ferencné márkázó, Bozó András villanyszerelő, Czako István v. v.

Czuprák György v. v. Csures László villanyszerelő, Deák László v. v. Desztics György fűrőmester, Dékány Lajos szállítógépész, Farkas András mozdonyvezető, Fejes Sándor termester, Hegedüs Ferenc v. v. Hodossy Tivadar operátor, Hozbor Ferenc aknász, Kalina János v. v. Kiss Ferenc lakatos, Kovács István v. v. Matiz István v. v. Nagy Imre aknász, Nagy István munkaügyi előadó, Nagy László v. v. Oláh Vilmos v. v. Orsós Sándor csatlós, Perlaky Andorné számfelj. Pödör Józsefné könyvelő, Romvári Ferenc főcsatlós, Schlapp János v. v. Sinka Sándor fenntartó v. v. Soltys László technikus, Strassz András lakatos v. v. Szasszak György v. v. Szeidl János akkutöltő, Szirom Hugóné műszaki rajzoló, Szuk Ferenc geológus technikus, Szücsi Attila külszíni esztergályos, Takács János v. v. Tar Mihály gépészeti vezető, Turi Gyula főbányamester.

Ércdúsító üzem: Anderkovics János betanított munkás, Androvics Zoltán kazánkezelő, Badács István fődiszpécser, Barna András lakatos, dr. Bárány Imre biztonsági mérnök, Berki Lajos művezető, Bernáth Miklós elektrikus, Braun Sándor technológus, Budai János gépkezelő, Csontos József üzemrészvezető, Csór Gyula betanított munkás, Debreczeni Károly szerkesztő csoportvezető, Dornján István lakatos csoportvezető, Ernyő István vegyipari szakmunkás, Fábrián István kőműves, Fazekas Béláné anyagkiadó, Fazekas Lajos betanított munkás, Füzsi József esztergályos, Gaják Ferenc technológus, Győri Gyula vegyipari szakmunkás, Gyurity Sándor betanított munkás, Halász Aladár műszerész csoportvezető, Hambalkó Jánosné statisztikus, Hanák István vegy-

ipari szakmunkás, Hofecker Mátyásné portás, Holub Károly villanyszerelő, Horváth János (42) vegyipari szakmunkás, Horváth Jenő vegyipari szakmunkás, Horváth Márk villanyszerelő, Horváth Sándor munkaügyi vezető, Iliev László lakatos csoportvezető, Juhász Tibor vegyipari szak-

renc darus, Molnár Elek szerkesztő, Mustos István tartogoncavezető, Nagy László operátor, Nagy József (43) hegesztő, Nagy József (42) lakatos, Német József betanított munkás, Novacsák János szervező, Ormalidisz Janisz darukezelő, Öllés Dezső vegyipari szakmunkás, Papp Lajos gépkezelő, Rayman János üzemegységvezető, Róna Kamilné operátor, Sarkantyú Gyula fődiszpécser, Schmidt Gábor vegyipari szakmunkás, Simon Józsefné vegyésztechnikus, Szabó János lakatos, Szilárdics József vegyipari szakmunkás, Szűcs Lajos (33) lakatos, Szűcs Lajos (44) fődiszpécser, Szűcs Margit laboráns, Tóth László (42) fődiszpécser, Tóth László (44) betanított munkás, Tóth Lászlóné (42) vegyésztechnikus, Tóth József (44) iv. és lánghegesztő, Trencsényi József betanított munkás, Vadász József gépkezelő, Varga Ferenc (32) kőműves, Vogel Károly lakatos.

Kutató-mélyfúró üzem: Bogdán Lajos rakodó, Debreczeni Sándor segédmunkás, Fülöp Jánosné operátor, Galamb István gondnok, Kiss György csoportvezető, Osztrogonác István operátor, Petz Péter operátor, Sas János művezető, Suha Gáborné szerkesztő-rajzoló, Szarka Rudolf csoportvezető.

Anyag- és áruforgalmi főosztály: Balogh Tibor anyagellenőrzési előadó, Deli István erógépkezelő, Horváth János portás, Horváth László darukezelő, Kerekes Lajos anyagátvevő, Székelyhidi József anyagkiadó.

Kutató-fejlesztő üzem: Dékány Lászlóné operátor, Ferkel József csoportvezető, Grácsik József betanított munkás, Hadobás Ferencné laboráns, Hartung Gyula részlegvezető, Jurik Katalin laboráns, Kereszteti Ferenc segédmunkás, Kiss Gyula elektroműszerész, Kiss Mártonné laboráns, Müller Károly csoportvezető, Papp Sándor csoportvezető, Sebessy László laborvezető, Szabó Levente kutatómérnök, Vancsura László csoportvezető, Volcsics Félixné laboráns.

Szolgáltató üzem: Baranyai Rudolf elektrikus, Beftán Antalné betanított munkás, Bíró Jánosné laboráns, Borbás József segédmunkás, Csizmadia János segédmunkás, Gróf Ferenc föld alatti mozdonyvezető, Hegedüs Mihály gépkocsivezető, Horváth Lajos gépkocsivezető, Jobbágy Gyula kazánkezelő,

tanulnom, de remélem, legálabb olyan jó termelésirányító leszek, mint a tanítómestereim.

N. G.

Nyolcan aknászvizsgát tettek

Molnár Zoltán aknász:

„Biztonság mellett jól menjen a munka”

közben folyik a délutános aknászok raportja. Geológus és körletvezető-helyettes, aknász és v. v. cserél itt információt, aztán mindenki siet a dolgára.

Itt beszélgetünk Molnár Zoltánnal, aki hét társával alig néhány hete fejezte be tanulmányait a bányai technikumban és most már mint gyakorló aknász izlelheti a felelősségteljes hivatás első feladatait.

— Most még körülbelül egy hónapig idősebb, tapasztalt aknászokkal járom a bányát — mondja. — Sok segítséget kapok tőlük, így gondolom, nem lesz probléma a betanulásnál.

A kánikulai forróság már kora délelőtt befészkelte magát a III. sz. bányauzem V-ös körletének ritkán csendes irodájába. Jönnek-mennek az emberek, van, aki a hétvégre szabadságot kér, van, aki a telepítés miatt néz be ide, mi-

dik a közvetlen termelésirányítói tevékenységgel.

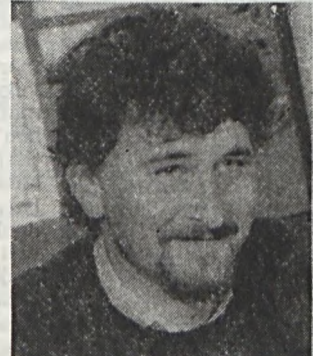
— Aknászokra, termelésirányító robbantómesterekre is nagy szükség van — vallja. — Igaz, hogy itt kevesebb a pénzem, mint csapaton, nagyobb a felelősség is, de ez nem tartott vissza. Az új munkakör, az új feladatok, új próbátételek is jelentenek. Aknászszemmel másképp nézem a bányát. Korábban, a v. v.

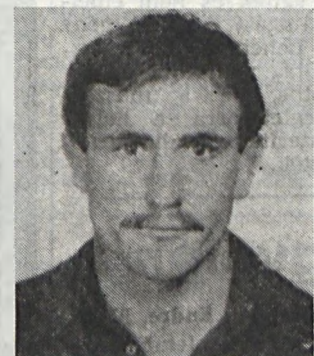
Kratafila István (IV. sz. bányauzem)

gen, mindig azt kerestem, hogyan tudnám a munkámat a legkönnyebben elvégezni. Aknászként már nem így látom a dolgokat,

hiszen az a legfontosabb, hogy a biztonság maximális megtartása mellett jól menjen a munka, a termelés. Tudom, sokat kell még

Farkas Gábor (III. sz. bányauzem)

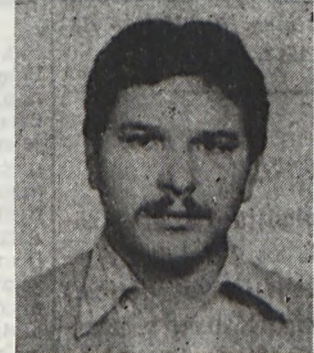
Futó József (III. sz. bányauzem)

Kozma István (IV. sz. bányauzem)

Markulia Edmond (II. sz. bányauzem)

Takács Attila (III. sz. bányauzem)

Várhelyi János (III. sz. bányauzem)

Jó szórakozást kívánunk vállalatunk minden dolgozójának!

MECSEKI Bányászati Múzeum
FÖLD ALATTI Bányászati Bemutatója

<p>a: KÖZETEK VILÁGA 1981. óta látogatható</p>	<p>b: MECSEKI SZÉN-BÁNYÁK VÁLLALAT BEMUTATÓJA Vágatbiztosítások Feltáró vágat Elővájás Termelő munkahelyek (fejtések) Lejtősvágat és berendezései</p> 	<p>c: MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALAT BEMUTATÓJA Vágatbiztosítások Feltáró vágat Elővájás Termelő munkahely (fejtés) Lejtősvágat és berendezései</p> 	<p>d: Bányászati Aknamélyítő Vállalat Bemutatója Aknamélyítés</p>
<p>e: A Bányászatban Használatos Eszközök bányamozdony, bányacsillék, népeskocsi, szivattyúk, fűróberendezések, légajtó, vitla, bányatrafo</p>			

HÍREK

A DOLGOZÓK kérésére bővítették a Szolgáltató üzemi parkolót. A kerítés áthelyezésével — amit az üzemi kiszekes végeztek társadalmi munkában — mintegy 150 négyzetméterrel bővült a parkolási felület.

A SZOLGÁLTATÓ üzemi kizsesei társadalmi munkában kizsítették az üzemet átszelő patak medrét.

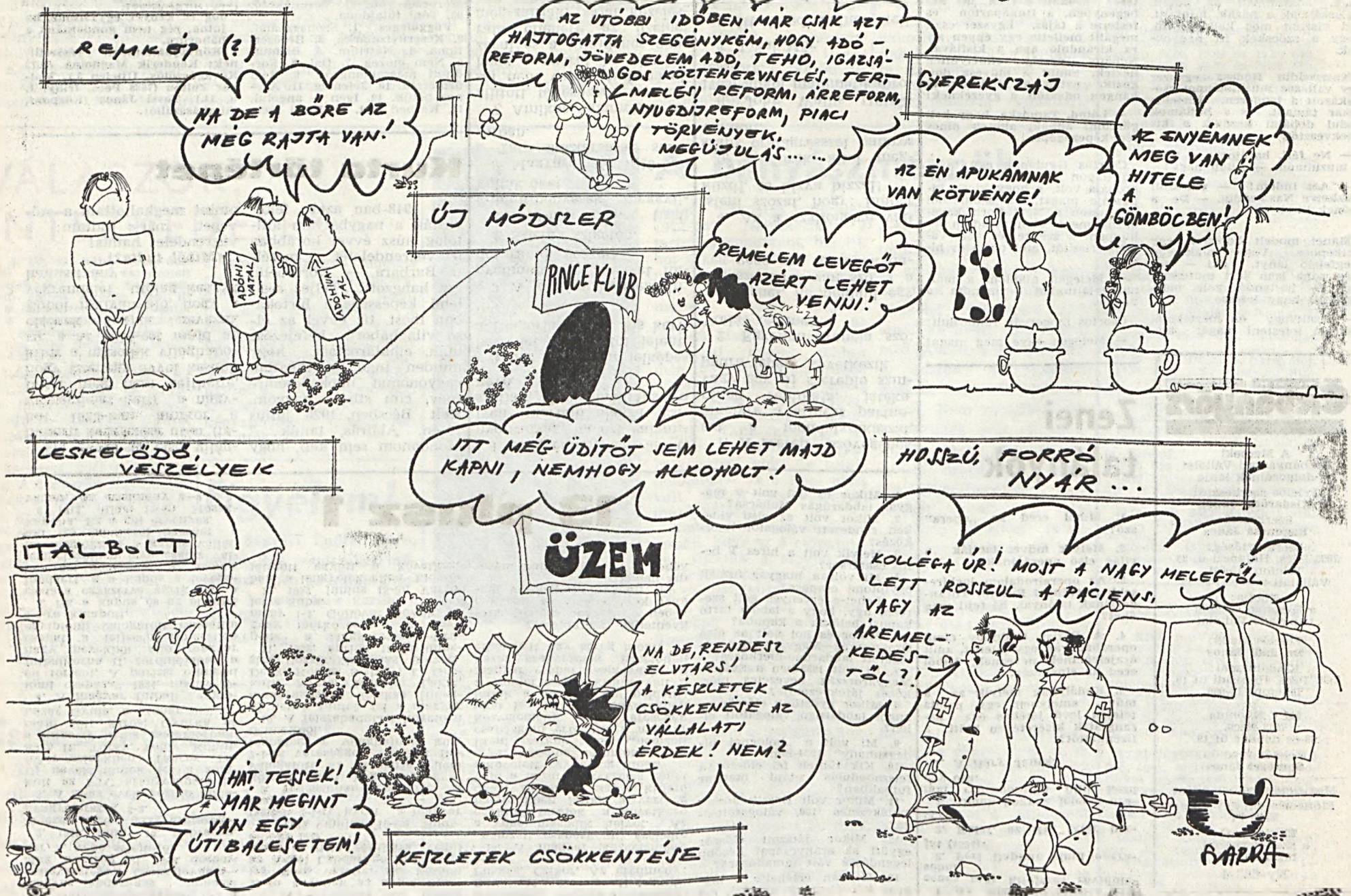
IFJÚMUNKÁSOK országos kempingtalálkozóját rendezték meg augusztus 20—23-ig Salgótarjánban. Baranya megyét tíz szolgáltató fiatal képviselte akik egyben az ottani focibajnokság nagy esélyesei.

DR. GÖMÖRY István szeptember 1-től a II. és III. sz. bányauzemben, valamint az EDÜ és a Kutató-fejlesztő üzemi dolgozói részére önkéntes alapon fogászati szűrést biztosít.

A PMSC természetjáró Szakosztály MEV csoportja szeptember 13-án vasárnap a következő túrára invitálja a vállalat dolgozóit: Vasas, Petőfi-akna — Hársas kulcsosház — Hársas-bük forrás — Koszonytető — Rákos völgy — Nagy forrásvölgy — Gerezes — Arpád-tető. Távolság: 10 km, szintkülönbség 300 m. Találkozás a Budai vámi autóbusszállomáson a vasasi járatnál (14-es) 8.30 órakor. Visszaérkezés 17.00 óra körül. Utiköltség 20,- forint. Az étkezés hozott élelemből történik és a túrára körülbelül 1 liter vizet, vagy teát célszerű hozni.

Hellstáb—Franyó

FORRÓ NYÁR. meleg témák, Langyos.....

Kitüntetések

A XXXVII. bányásznapon kiemelkedő gazdasági és társadalmi munkájuk elismeréseként Kiváló Bányász kitüntetésben részesültek: Dajnoki János csapatvezető vājár (II. sz. bányauzem), Imre István körletvezető (Szolgáltató üzem), Jelenik László vājár (II. sz. bányauzem), Menus János aknavājár (III. sz. bányauzem), Slapsi Tibor vājár (IV. sz. bányauzem).

Kiváló munkáért miniszteri kitüntetést kaptak: Dián János vagonrakó segédmunkás (Anyag- és áruforgalmi főosztály), Drenkovics István személyzeti vezető (III. sz. bányauzem), Farkas János szakvezető vājár (IV. sz. bányauzem), Horváth Sándor föld alatti villanyszerelő (Szolgáltató üzem), Kislaki Tibor aknavās (II. sz. bányauzem), Klaj Sándor szakvezető vājár (II. sz. bányauzem), Kovács Tibor lakatos (Ércdúsító üzem), Kozma István villanyszerelő (Szolgáltató üzem), Laboda Tibor főmérnök (Kutató-fejlesztő üzem), Mayer Márton szakvezető vājár (III. sz. bányauzem), Oláh Vilmos vājár (IV. sz. bányauzem), Óvári Sándor szakvezető vājár (IV. sz. bányauzem), Szöllősi István aknavās (III. sz. bányauzem), Timár Tibor pénzügyi csoportvezető (Központ), dr. Tisza István főmérnök (II. sz. bányauzem), Tompa István vājár (III. sz. bányauzem), Valyon Ferenc villanyszerelő (Ércdúsító üzem), Váradai Ádám főcsatlós (II. sz. bányauzem), Zsigmond Bodó László szerkesztő-rajzoló (Kutató-mélyfúró üzem).

A Bányász Szolgálati Érdemérem ezüst fokozatát 20 éves föld alatti, illetve 25 éves külszíni munkaviszony alapján 262 dolgozó érdemelte ki.

A bányászban eltöltött 10 éves föld alatti, illetve 15 éves külszíni munkájukért a Bányász Szolgálati Érdemérem bronz fokozatát 201-en vehették át.

Vállalati törzsgárda elismerésben részesültek 10 éves föld alatti munkaviszonyuk alapján 94-en, 15 éves külszíni munkájukért 107-en, 15 éves föld alatti munkaviszonyukért 72-en, 20 éves külszíni munkájukért 66-an, 20 éves föld alatti munkaviszonyuk alapján 80-an, 25 éves külszíni tevékenységükért 182-en. Kiváló dolgozó kitüntetést 152-en kaptak, míg Vezérigazgatói dícséretben 99-en részesültek, Üzemigazgatói dícséretet 87-en vehettek át.

A Bányamentő Szolgálati Érdemérem arany fokozatát kapták: Benkő József főtechnológus (Központ), Berecz István körletvezető-helyettes (II. sz. bányauzem), Farkas László bányamester (II. sz. bányauzem), Köteles László osztályvezető (Központ), Sándor László szakvezető főaknavās (III. sz. bányauzem). Ugyanczen elismerés ezüst fokozatát kapta: Virágh László vājár (IV. sz. bányauzem), míg a bronz fokozatot Fehér László biztonságtechnikus (IV. sz. bányauzem) vehette át.

A Bányász Szolgálati Érdemérem gyémánt fokozatát a bányászban eltöltött 30 éves föld alatti, illetve 35 éves külszíni munkavi-

Felhagyott szintek újrainyítása

A IV. sz. bányauzemben jelenleg termelési tevékenység a 4. és 7. szintek között folyik. Ez évben már nagyobb ütemben beindult az 1979 óta beállított felső 1-1/3 szinteken a feltérési tevékenység. Felvetődött ennek miertje és gazdaságossága. Megkértük Mikolaj Istránt, az üzem geológiai vezetőjét, tájékoztassa olvasóinkat.

— Az 1/A szinten 1972—1977., az 1/B szinten 1978—1979. években folyt termelési tevékenység. Mi indokolja a nem kis költségeket emésztő újrainyítást?

— A választ azzal kezdem, hogy miért hagytuk abba ezeken a szinteken a feltérő-kutatómunkát és a termelést még azok teljes csapásmeni feltárása és letermelése előtt. Üzemünkre 1976-tól a vállalati fémtermelési feladatok egyre nagyobb hányad jutott, a II. és III. sz. bányauzemek termelési kapacitásának csökkenése miatt. Olyan területeket, bányaszinteket kellett művelésbe állítanunk, ahonnan a korábbit meghaladó terv is teljesíthetőnek ígérkezett. Feltérési-bányafúrési tevékenységünk súlypontját akkor helyeztük át a felső szintekről az akkor még csak nagy vonalakban ismert 6., 7. szintek megkutatására. Ehhez még a III. sz. bányauzem bányafúrásának segítségére is szükségünk volt. A fúrások kedvező eredményeinek birtokában a termelési feltételek megteremtése után, 1979-ben indítottuk mélyebb szinteken a termelést, a felső szintek termelői létszámával.

— Miben nyilvánult meg a döntésnek akkori gazdaságossága?

— Mivel a termelés át-helyezését a vállalati tervek teljesítése érdekében kellett végrehajtani, feltételezem, hogy e döntést vállalati gazdasági számítá-sok előzték meg. Meg vagyok győződve, hogy akkor is tudatában voltak, hogy e döntés anyagi áldozattal fog járni újrainyításkor. Tény az, hogy a felső szinteken a gyenge érkifejlődés következtében csak kedvezőtlenebb vágathajtási hatékonysággal több meddő árn és alacsonyabb fejtési teljesítménnyel lehet a művelést végezni. A felső szintek az 1-es szintől csak ferde pályákon közelíthetők meg. Ezen szintek kiszolgálása igen nagy kisegítői létszámot kötött le. Sajnos ez időben jelentős létszámhiányunk volt. Az alsó szintek termelésbe állítását is nehezen tudtuk megoldani a rendelkezésre álló létszámmal. A felső szintek művelését akkor azzal állítottuk

(Folytatás az 5. oldalon)

Az MSZMP KB július 2-i határozata szellemében A kibontakozási program megvalósításának útján

Írta: Gyulai Sándor, a vállalat szakszervezeti bizottságának titkára

Történelmi idöket élünk, hogy hogyan alakul a szocializmus építése, sorsa, üteme, lendülete, ezek a hónapok, évek hosszú időre meghatározzák. Az MSZMP KB július 2-i ülését felfokozott várakozás előzte meg és talán még ennél is nagyobb az érdeklődés a szeptemberi országgyűlés iránt. Ezen csodálkozni nem lehet, hiszen mindannyiunkat érintő döntések születnek, melyek át-fogják a teljes magyar társadalmat. Az ország gazdasági helyzetét, ennek okait elemző nyilatkozatok, különböző nézetekből szinte mindennap hallhatunk rádióban, televízióban, elemző cikkek jelennek meg napilapokban, különböző folyóiratokban. Ezeket ismételni felesleges és bizonyos fokig az emberek egy része unja is ezeket és kételkedve fogadja a különböző magyarázatokat.

Tettekre van szükség, olyan tettekre, melyek a kibontakozási program szellemének megfelelően előbb megállítják a társadalmi-gazdasági romlás folyamatát, majd a gazdasági stabilizáció előnyeire építve felgyorsítják a struktúraváltást, a műszaki fejlődést, megélelnik a gazdasági növekedést.

Vállalatunk dolgozói is határozott vezetést, konkrét cselekvést várnak, mind az országos, mind a vállalati, üzemi vezetés szintjén. Várjuk a politikai programra a lehető leggyorsabb konkrét, ágazatokra, területekre szóló intézkedést. Nincs olyan tevékenység, melynek ne a munka lenne az alapja. Nincs olyan ágazat, mely ne lenne összefüggésben a gazdasággal. Ezért sem lehet, hogy a szakszervezetek kibic módjára tétlenül szemléljék a mostani jelentős változásokat. Ahogy a

SZOT-állásfoglalás is megfogalmazza a szakszervezetek társadalmi-gazdasági helyzetünk nehézségeink ismeretében és azok megoldására irányuló törekvésekre azonosulva, támogatják az MSZMP KB július 2-i állásfoglalását, hisz ebben visszatükröződik mindaz, amit hosszú évek óta a szakszervezetek is felvetettek.

Vállalatunk kollektívája fennállása óta már többször is bizonyította, hogy konkrét, kézzelfogható feladatok, célok érdekében tenni tud és akar is tenni. En úgy hiszem, ez ezután is így lesz. Sokan teszik fel a kérdést, hogy a kibontakozási program hogyan érinti vállalatunkat. Addig, míg a kormányprogramot nem ismerjük, csak találgatni lehet. Ugyan az ipari miniszter július 7-én a BDSZ elnöksége elé terjesztette az ipari szerkezet átalakítási programját, az elnökség meghozta állásfoglalását, de ebből csak arra lehet következtetni, hogy a hazai uránbányászat fejlesztését összhangba kell hozni a hazai villamosenergia-ipar atombázisú fejlesztésével. A hosszútávú energiaprogram az atombázisú energiatermelés bővítését tervezi, hazai alapanyagra alapozva. Ez pedig egyértelműen azt jelenti, hogy a vállalat tevékenységére szükség van.

En úgy gondolom, és erre a világ majd minden országában lehetne példát felhozni, hogy az energiaforrázók termelésének költségei mennyire tükröződnek azok árában az attól függ, hogy mennyire kívánja a magyar kormány begyűrtetni valamennyi termék árába az energiaköltségeket.

A vállalat gazdasági vezetése, tehát csak a kormány- és a minisztériumi

program után — és nem előbb — tudja feladatát meghatározni. Miután ismeri a szabályozórendszert, tudja hogy az adórendszer miként érinti gazdálkodását. Bár már országos értekezleteken elhangzott a régi szellemű, egymásramutogatós megjegyzés, hogy a vállalatok nem kellő gyorsasággal követik a határozat végrehajtását. Örömmel olvastuk a határozatban a nagyüzemi munka becsületének visszaállítására, a főmunkaidőben tisztességes megélhetéshez szükséges bérszerkezet kialakítására irányuló törekvéseket. Jó lehet, hogy a teljes foglalkoztatás nem vállalati kategória, de azért elgondolkoztató, hogy egyesek milyen lelkesen tudnak beszélteni a munkanélküliségről. Kíváncsi lennék, ha ők lennének hasonló helyzetben, hogyan beszélne erről a témáról. Ettől függetlenül vállalatunknál is a racionális gazdálkodás megkövetel bizonyos létszámcsökkentést, de nem úgy, hogy mindenhol X százelelkes csökkenés a létszámot. Érdekes, mindenki a másik munkahelyen tartja soknak a létszámot és kevésnek a feladatot. En csak a munkakör felszámolásával tudok ésszerű létszámcsökkentést elképzelni, vagy olyan átcsoportosítással, ahol a többletfeladatok ellátásáért többlettér is jár. A szakszervezetek sürgetik a bérreformot. Enélkül vesztélybe kerülhet az egész reformfolyamat. Ha „feketén” már megengedték az úgynevezett termelési költségek terhére kiáramló béreket, akkor tisztességesebb volna, ha a főmunkaidőben lehetne dolgozni vgm-es pénzkeretért.

Ha az értéket teremtő többletteljesítményeket több.

(Folytatás az 5. oldalon)

Nyugdíjasaink bányásznapjainak ünnepe

Ez évben másodízben került sor augusztus 26-án a Ságvári Endre Művelődési Házban az alacsony keresetű nyugdíjasok bányásznapjainak ünnepe. Az ünnepségen 113 meghívott nyugdíjas vett részt, de megjelentek az üzemek vezetői is. Ünnepi beszédet Gyulai Sándor vszb-titkár mondott. Meltatta a bányászati jelentőségét, rövid tájékoztatót adott a vállalati jelenlegi helyzetéről, majd néhány

szóval az új nyugdíjtörvény előkészületeit ismertette.

Ezt követően került sor a pénzjutalmak átadására, ahol a 113 nyugdíjas között 280 ezer forintot osztottak szét.

Az ünnepség záróakkordjaként fehér asztal mellett kötetlen, baráti beszélgetéssel egy ideig még együtt maradtak a nyugdíjasok. Felelevenítették az eltelt éveket, a munkában együtt töltött évtizedek dolgos mindennapjait.

Augusztus 27-én a kövágósölői művelődési házban hasonló ünnepségre került sor. Itt, a Kövágósölösön és környékén élő nyugdíjasok találkoztak. Ünnepi beszédet dr. Tóka István, az alapszervezet titkára mondott, majd átadta a jutalmakat.

Dr. Tóka István, a nyugdíjas alapszervezet titkára ezúton tolmácsolja köszönetét a megjelentek nevében a teljes vállalati kollektívának, hogy lehetőséget nyújtottak — kommunista műszakkal, pénzfelajánlással — arra, hogy a vállalati kisnyugdíjasok sorsán valamelyest enyhíteni lehetett.

A vállalat nyugdíjasai érdeklődéssel hallgatják Gyulai Sándor vszb-titkár ünnepi szavait.

Pirák Zoltán felvétele

KÖSZÖNTJÜK VÁLLALATUNK

Kiváló munkáért miniszteri kitüntetésben részesült:

Drenkovics István személyzeti vezető

Dián János vagonrakó

KEDVES TÓKA ELVTÁRS!

Tisztelettel köszöntöm a bányászatban dolgozó munkatársaimat a 37. bányásznapon. Köszönöm értékes, nélkülözhetetlen munkájukat hazánk ásványkincseinek hatékony és biztonságos kitermelésében, hasznosításában.

Kérem a bányászat minden dolgozóját, a szocialista brigádokat, a politikai, társadalmi és gazdasági vezetőket, hogy munkájukkal a jövőben is segítsék elő kormányprogramunk megvalósítását, fogyasztóink zavartalan, gazdaságos ellátását energiakorrelációkkal, ércekkel, ipari ásványokkal és folytassák bányászatunk korszerű szerkezetének kialakítását. Kívánok további eredményes munkát, erőt, jó egészséget a bányásznapon mindnyájuknak, családjuknak szép ünnepet, jó szerencsét, elvtársi üdvözzel!

KAPOLYI LÁSZLÓ
ipari miniszter

Horváth Sándor csoportvezető

Farkas János szakvezető vájár

Kovács Tibor lakatos

Kislaki Tibor aknász

Klaj Sándor szakvezető vájár

Kozma István villanyszerelő

Mayer Márton szakvezető vájár

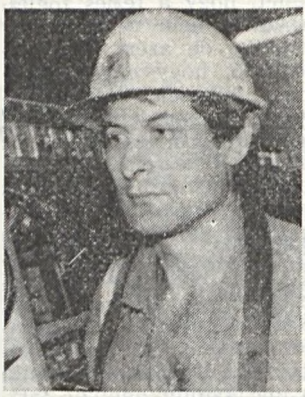
Laboda Tibor főmérnök

Oláh Vilmos vájár

Szöllösi István aknász

Óvári Sándor szakvezető vájár

Váradai Ádám főcsatlós

Valyon Ferenc villanyszerelő

Zsigmond B. László szerkesztő-rajzoló

Tompa István vájár

Timár Tibor csoportvezető

dr. Tisza István főmérnök

Kiváló Bányász kitüntetésben részesült:

Dajnoki János csapatvezető vájár

A Hajdu-Bihar megyei Konyár községben született 1957-ben. Az V. sz. bányászati IV-es körletében működő 10-es számú szocialista brigád csapatvezető vájára.

— Beszélj a bányához kerülésed előtti időszakról!

— Szüleim a mezőgazdaságban dolgoztak. Debrecenben elvégeztem a finommechanikai és műszerész ipari középiskolát, majd jelentkeztem a budapesti Kandó Kálmán villamosipari főiskolára, melynek a székesfehérvári kihelyezett tagozatára nyertem felvételt. Előfelvételiként elvittek 11 hónapra katonának. A főiskolára visszatérve az első félévem nem sikerült, ezért a következő évben akartam folytatni a tanulmányaimat.

— A főiskoláról műszerész szakmával, hogy kerüljél a bányához?

— A következő tanév kezdéséhez kellett volna egy kis pénz, úgy határoztam, megpróbálom a bányához ösztöndíjra jelentkezni. 1977 februárjában kerültem a II. sz. bányászati csapathoz, azóta is itt vagyok.

— Hogy tetszett a bányászszakma és hogy kerültél a 10-es csapathoz?

— Szokatlan volt eleinte, de elhatároztam, hogy csinálom. Még a bányához kerülésem évének márciusában kerültem a 10-es csapathoz és azóta itt dolgozom. Jó kollektíva volt a csapat. Azt hiszem, nem kell külön bemutatnom Kovács Imrét, Gyenge Sándort, János Józsefet, Virág Istvánt és János Lázárt. Ők sokat tettek, hogy a 10-es csapat jó híre megteremtődjék. A hosszú évek óta dolgozó csapattársak egészségi állapota megromlott és ezért rehabilitált munkakörbe kerültek. A régiék közül már csak János Lázár dolgozik a csapatban.

(Megjegyzés: a 10-es számú szocialista brigád 1968-as megalakulása óta a szocialista brigádmozgalomban elérte a Szakma kiváló brigádja címet 1980-ban; négyszer a Vállalat kiváló brigádja címet; ötször arany, négyszer ezüst és egyszer bronz fokozatot.)

Az évek során a különböző tanfolyamok elvégzése után vájár lett, majd 1986 elejétől csapatvezető vájár. Közben elvégezte az aknász-képző technikumot.

— Van-e valami terved a technikai végzettség megszerzésével kapcsolatban?

— Továbbra is a csapatban szeretnék dolgozni. A technikai végzettséget és a szakmai vetélkedőket, amelyeken részt vettem, jól tudom hasznosítani a mindennapi munkában, mert az

elméleti tudás fél siker. A csapatban jelenleg dolgozó tagok is tanulnak. Hamarosan — körülbelül 1 éven belül — elérjük, hogy vájár képesítése lesz mindenkinek. Ez biztosítéknak látszik, hogy a jövőben is meg tudjuk állni a helyünket és további jó eredményeket tudunk hozni.

1973 óta tagja a KISZ-nek, 1979-ben lett párttag. Mozgalmi munkájának színvonalát igazolja, hogy ez év elejétől az V. sz. bányászati üzemi pártbizottságba is beválasztották. Az évek során Kiváló munkáért miniszteri és kétszer Kiváló dolgozó kitüntetésben részesült jó munkájáért Dajnoki János.

Majorosi György

KITÜNTETETT DOLGOZÓIT!

Imre István körletvezető

— A munka szeretetére, megbecsülésére már egészen fiatal koromban megtanítottak. Szüleim anyagi helyzete nem tette lehetővé, hogy az elemi iskola után továbbtanuljak. A napszámomunkától az osztályvezetői megbízatásig sok mindennel foglalkoztam. A különböző feladatok állandóan új ismeretek megszerzését igényelték. A tanulásra soha nem sajnáltam az időt és energiát. A hajdani ifjúsági szervezet

eszméit és céljait az EPOSZ megalakulásától magaménak éreztem. A szervezet indíttatására léptem be a szakszervezetbe, 1951-ben pedig a pártba.

— 1958 óta vallhatom magam mévesnek. Rakodómunkásként kezdtem a szállítási üzemben, majd különböző szakmai és politikai iskolák elvégzése után, 1976-tól a Szolgáltató üzem föld alatti szállítás körletvezetője voltam. Ez idő alatt üzemegységünk tízszere

nyerte el a Kiváló egység címet. A kollektíva munkáját és összetartó erejét ez a tény is bizonyítja. Sok mindent tettünk közösen a munkafeltételek javítása és megkönnyítése érdekében. Egyebek között gépesítettük a bányafarakodást, a vasútépítést, a csillék mosását pedig automatizáltuk.

— Mint vezetőt, egyesek talán túl szigorúnak tartottak. Beosztottaimtól is csak annyit vártam el, mint amennyit saját magamtól. Ez vonatkozik úgy a gazdasági munkára és továbbképzésre, mint a politikai tájékozottságra.

— Társadalmi megbízatásaim soha nem jelentettek terhet számomra. Évekig propagandistája voltam a marxista középiskolának, tagja az üzemi pártbizottságnak, a fegyelmi bizottságnak pedig mindmáig címke vagyok és maradok is a következő választásig.

— A nyugdíjazással lezárul egy nyugalmasnak nem mondható életszakasz. Miután felkészítettem magam egy új életformára, nyugdíjas éveimben nem fogok unatkozni. Az otthoni és kerti munkák mellett rengeteget szeretnék olvasni és együttlenni a családommal.

Helstáb Judith

Menus János aknavájár

Az V. sz. bányászati 13/21-es vakakna szerelési munkálatait végzik napi 12 órában a III. sz. bányászati aknavájárok, két csoportban, heti váltással. Sürgeti őket az idő, mert szeptember közepére váltalta a brigád kollektívája, hogy átadják a körülbelül 300 méteres aknát. Az Üzem kiváló brigádjára címmel kitüntetett Aknaács brigád tagja Menus János aknavájár, akinek komor tekintete beszélgetéskor mosolygósra változik.

— Hatvanban születtem, de életem első szakaszát az

ecsédi faluban töltöttem, parasztcsalád gyermekeként. A nyolc általános iskola elvégzése után a „Vörösmajornál” (Mátravidéki Szénbányászati Tröszt) voltam vajúrtanuló, majd ott is kezdtem el dolgozni vajúrként. 1962-ben szanálásra került ez a bánya, s mivel külszíni üzembe nem akartam kerülni, így jöttem Pécsre szerencsét próbálni. A vállalatnál a III. sz. bányászati üzembe vettek fel vajúrként, s a betanulási időszak után kerültem a 3-as csapatra. Itt és egyben a vajúrgépen is tizenhárom évet

töltöttem el, ebből hét évig voltam csapatvezető vajúr. Az általános egészségromlásom következtében két évig dolgoztam, mint anyagos, majd kerültem az Aknaács brigádba, mint aknavájár, de ennek is már lassan kilenc éve. Eddig 32 évet dolgoztam bányában, mivel a vajúrskolát 1955-ben kezdtem el.

— A társadalmi tevékenysége?

— Ecséden voltam KISZ-tag és MHSZ-tag, sőt a faluban volt Ifjú Gárda is, melynek parancsnokhelyettes voltam, de ezeket már nem folytattam az üzemben. Idekerülésem évében nősültem meg, 1963-ban vettek fel az MSZMP sorába, de ennek külön története van. Abban az időben, aki párttag szeretett volna lenni, annak két évig kellett jelöltnek lenni, s én már utolsó évesként kerültem az üzembe. Nehozen találtam ajánlót magamnak, de szerencsére utánam jött ide dolgozni két olyan volt munkatársam is, akik már párttagok voltak, így a felvételemet elfogadta a tagság.

— 1965-től az év elejéig aktív munkásor voltam, de jelen pillanatban tartalékállományba vagyok helyezve.

Az eddig végzett gazdasági és társadalmi munkája után öt alkalommal Kiváló dolgozó kitüntetésben, de ezen kívül miniszteri, Kiváló parancsnoki és Kiváló munkásor elismerésben is részesült

Franyó J.

Slapsi Tibor vajúr

Igen kevesen vannak a vajúrgépen olyanok, akik több mint 20 éve dolgoznak a vállalatnál. Slapsi Tibor, a IV. sz. bányászati vajúr, az utolsó mohikánok közé tartozik, hiszen munkakönyvi bejegyzése arról tanúskodik, hogy 1963-tól uránbányász. Nem is tartozott sosem a legrosszabbak közé, erről tanúskodik számos kitüntetés, melyet ő maga érdemelt ki és számos elismerés, amit csapaton ért el, mint szakvezető és csapatvezető. Többek között kétszer voltak Üzem kiváló és két alkalommal

voltak Vállalat kiváló brigádjára. Ő maga pedig 1982-ben Kiváló munkáért miniszteri kitüntetést kapott. Most is, amikor e beszélgetés miatt kerestem, körletében azt mondták, nincs csapatra telepítve, tartalékba jár.

— Hogyan, hogy tartalékba jársz? — szölt a kérdés, amikor végül is találkozunk.

— Mióta három éve felbomlott az akkor 36-os csapat, én egy szakba jártam. Végül mostanra kifogytak mellőlem azok, akikkel szívesen együtt dolgoztam és

egy szakban egyáltalán nem mindegy, hogy az a 3-4 ember hogyan érti meg egymást. Most három hónapja inkább tartalékba járok. Persze ebben szerepe van annak is, hogy a magánéletemben bekövetkezett változások miatt az utóbbi időben én is rendszertelenebbül jártam, mint azt megszokták tőlem. Na, nem bumliztam, hanem több az egy-kétnapos szabadság.

— ?

— Tudod elváltunk és a kislányomat, akit korábban magunkhoz vettünk én örökbe fogadtam és az ügyintézés nem a legegyszerűbb.

— Huszonnégy éve dolgozol vajúrgépen, 20 évvel van Petőcön. Hogy emlékszel vissza?

— Amit anyagilag, erkölcsileg elérhettem, elértem. Megbecsültek és mindemellett részese lehettem olyan munkának, ami nem rutinmunka volt, hanem egész embert kívánt.

— Mi kezdte a gurulótechnika alkalmazását, a 6. szinten és tulajdonképpen nagy szerepük volt a meghonosodásban. Jó munkatársaim voltak, mint a Nagy Zsigmond, vagy Horváth Pista. Ami probléma akadt, az úgy gondolom, nem rajtunk múlt.

— Milyen terveid vannak a jövőben?

— Jól éreztem magam itt, megbecsültek. Dolgozom amíg lehet.

— Gondjaim nyilván nem lesznek, már ami az anyagikat illeti, egyébként meg biztosan elfoglalom magam, mert sosem ültem öblebe tett kézzel.

Weszti László

Jelenik László vajúr

Jelenleg 51 éves (ez nem látszik rajta), most is jó erőben lévő bányász 28 évvel ezelőtt — 1959-ben — kötelezte el magát vállalatunkkal, s mindjárt a II. sz. bányászati üzembe került. A vajúrgépi munkakörök „számárlóját” ő is végigjárta, s így a fiatal csillékből az évek során megbízható, nagytekintélyű csapatvezető vajúr lett. Most azt mondja, szerencséje volt, hiszen a híres 22-es csapaton Gádó Pista mellett ismerte meg a bányamunka

csínját-bínját, válhatott igazi „sugárnyász”. Ké-

sőbb a 35-ös „fióka” csapatra került, melynek — Rab János kiválása után — egészen a múlt évig vezetője is volt. Az eltelt évek eredményeit sok-sok brigád, illetve egyéni kitüntetés bizonyítja. Tavaly a „nagy” 22-es tagjai közül utolsóként ő is elkerült a csapatról, s most szükség esetén tartalék vajúrként segíti a fiatalabb nemzedéket a vajúrgépi munka elsajátításában.

Szabadidejének túlnyomó részét családjával (most született a harmadik unoka), s a Pellérd melletti hegyen lévő szülői művelésével, a hétvégi ház építésével, csinosításával tölti el.

Akik ismerik, tudják: a bányászati kitüntetés mellett helyet jutott. Egy hosszú bányász-pályafutás megérdemelt jutalmat kapott.

Benedek Sándor

VALLALATI ÉS ÜZEMI TERVMUTATÓK (KIEMELT) TELJESÍTÉSE

az év elejétől (1987. I—VIII. hónap)

VALLALAT:	fémtermelés kg	vágathajtás fm	létszám fő	geológiai mélyfúrás fm
	101,5%	106,2%	99,2%	129,8%
ERCDŰSÍTŐ ÜZEM:				
vegyi feldolgozás t				101,5%
BÁNYAÜZEMEK:	II.	III.	IV.	
		százalékban		
nyersérctermelés fkg	101,3	99	98,4	
vágathajtás fm	106,8	102,3	109,8	

